

Den første Ændring, Lovforslaget tager Sigte paa at indføre, er en betydelig Forhøjelse af Vurderingsbeløbet. Det er i Virkeligheden en Fordobling, idet det foreslaas, at Laaneværdien sættes til 22 000 Kr., medens Maksimumsbeløbet efter den gældende Lov er 12 000 Kr. og, hvor Jorden ikke er særlig dyr, kun 10 000 Kr. Dette Beløb er sikkert ingenlunde for stort, og Forhøjelsen er paakrævet, for at Loven overhovedet kan blive anvendelig. Det kan vi derfor fra Venstres Side give vor fulde Tilslutning.

Dernæst indfører Lovforslaget en anden væsentlig Ændring, idet det bestemmes, at af de $\frac{9}{10}$, som Staten laaner ud til Jord og Bygninger, skal $\frac{3}{10}$ være Tilskud til Opførelse af Bygninger. Prisstigningen paa dette Omraade er for Øjeblikket af en saadan Natur, at det vil være nødvendigt for disse Brugs Vedkommende at yde et Tilskud, der svarer til det Tilskud, som gives til Boligbyggeriet i Byerne. De $\frac{6}{10}$ gives som Laan. Jeg vil her benytte Lejligheden til at henstille til den højtærede Minister, om Ministeren ikke vilde være villig til at foreslaa en Ændring her, idet jeg maa formene, at naar Staten yder et saadant Tilskud, er det ikke Meningen, at vedkommende Laantager skal kunne sælge Bruget og stikke disse Penge i Lommen. Et Brug, som oprettes i Henhold til disse Bestemmelser, vil jo komme til at staa Laantageren i dels den Tiendedel, han selv har betalt, og som udgør 2 200 Kr., og dels det Laan, som Staten yder, nemlig 13 200 Kr., altsaa i alt 15 400 Kr. Det kunde meget vel tænkes, at et saadant Brug, naar det var oprettet, kunde sælges med Fortjeneste, og at vedkommende saa kunde putte Statens Penge i sin Lomme. Jeg mener derfor, det vilde være heldigt og hensigtsmæssigt at indføre en Ændring, hvorved det bestemtes, at naar vedkommende Ejendom overdroges til andre end Ejeren Arvinger, kunde Staten helt eller delvis kræve dette Beløb tilbagebetalt til Statskassen. Det er jo ikke Tanken, at vedkommende Jordbruger skal kunne tjene paa det Statstilskud, han faar, ved at handle med Ejendommen.

Endvidere har Ministeren foreslaaet, at for Finansaaret 1922—23 skal Maksimumsbeløbet for Laaneværdien, som for Finansaaret 1921—22 foreslaas fastsat til 22 000 Kr., fastsættes efter Forhandling med Tingenes Finansudvalg. Dette er vist en meget heldig Bestemmelse, men jeg vil dog henstille, om det ikke ogsaa kunde

være rigtigt, at Ministeren samtidig i Overensstemmelse med Finansudvalgene skulde træffe Afgørelse af, hvorvidt Statstilskudet til Bygningerne ogsaa 1922—23 skal være $\frac{3}{10}$ af Laanebeløbet, saaledes at Rigsdagen stod frit overfor, hvor stor en Brøkdel af Laaneværdien der skulde være Tilskud.

I § 4 foreslaas Renten sat til $4\frac{1}{2}$ pCt. Den er i Øjeblikket 4 pCt., men det foreslaaede er i Overensstemmelse med Bestemmelserne i de Jordlove, vi tidligere har vedtaget, hvorved det er fastsat, at Renten for de første 5 Aar skulde være $4\frac{1}{2}$ pCt. Ogsaa dette forekommer mig at være en meget rimelig Bestemmelse. Skal Loven have nogen praktisk Virkning, er det givet, at de Beløb, der stilles til Raadighed i Henhold til den, maa forøges betydeligt.

Ifølge den gældende Husmandslov stilles der et Beløb af 5 Mill. Kr. til Raadighed til Oprettelse af saadanne Brug. Det foreslaas her at forhøje Beløbet for Finansaaret 1921—22 til 12 Mill. Kr. og for Finansaaret 1922—23 til samme Beløb, saaledes at der i disse to Aar kan bruges i alt 24 Mill. Kr. til dette Formaal. Men saa vidt jeg skønner, findes der her i Lovforslaget ikke Hjemmel for, at der kan ydes Tillægslaan i Henhold hertil, hvorimod saadanne jo kan ydes efter den gældende Statshusmandslov. Jeg vilde mene det rigtigt, at man ogsaa aabnede Adgang til at yde Tillægslaan i Henhold til det foreliggende Lovforslag. Jeg vilde finde det naturligt, at man indsatte en Bestemmelse, der aabnede Adgang for dem, der havde faaet Laan, særlig under Krigsaarene, og derfor — forudsætter jeg — har en mindre Ejendom, til at komme i Besiddelse af mere Jord derved, at der kunde ydes dem Tillægslaan af samme Størrelse som Forskellen mellem 13 200 Kr. og det Laan, de i sin Tid har faaet. Saa fik de samme Vilkaar som de, der faar Laan efter denne Lov.

Jeg vil henstille til den højtærede Minister at tage disse Spørgsmaal under Overvejelse og eventuelt udtale sig om, hvorvidt han kunde være villig til at stille Ændringsforslag i den Retning, jeg her har antydnet.

Hvis det foreliggende Lovforslag tiligemed det Lovforslag, der kommer til Behandling efter dette, bliver vedtaget, tror jeg, det vil blive aabnet Adgang for alle, som vil have Jord at arbejde paa, til at komme i Besiddelse deraf, og at